slås industriministeren derfor bemyndiget til at fastsætte regler om opløsning af fonde. Udvalget går ud fra, at en eventuel bekendtgørelse vil følge aktieselskabslovens kapitel 14 om opløsning af aktieselskaber ved likvidation med de ændringer og forenklinger, der følger af, at der ikke i fonde er selskabsdeltagere.

Det følger af udkastets § 14, stk. 1, at opløsning besluttes af bestyrelsen. Fundatsen kan indeholde bestemmelser om betingelserne for fondens ophør eller eventuelt for afvikling af erhvervsvirksomheden. Beslutning om opløsning forudsætter normalt en fundatsændring, som kræver fondsmyndighedens tilladelse efter udkastets § 31. Ikke enhver opløsning af en fond vil dog kræve fundatsændring. Det kan følge af fundatsen, at fonden er stiftet for et bestemt tidsrum, hvorefter den skal ophøre. Angår fondens fundats en tidsbegrænset virksomhed, f.eks. et byggeris gennemførelse, hvor ophørstidspunktet ikke på forhånd kan fastsættes, eller er fondens virksomhed ophørt af anden grund, f.eks. fordi den ejendom, fonden havde til formål at eje og administrere, er bortsaneret, vil en opløsning af fonden derimod kræve fundatsændring.

Udvalget skal i denne forbindelse pege på, at en forenklet »opløsning« kan følge af, at fondens erhvervsvirksomhed ophører eller afhændes. I så fald skal fonden afmeldes som erhvervsdrivende efter § 34. Herefter fortsætter fonden som ikke-erhvervsdrivende fond efter reglerne i lov om fonde, hvis opløsningsregler i givet fald skal anvendes.

Fusion

Reglerne om fusion i aktie- og anpartsselskabslovene angår alene fusioner, hvor alle de involverede virksomheder er aktie- eller anpartsselskaber. Udvalget finder, at lignende regler bør gælde for fonde. I stk. 2 foreslås industriministeren derfor bemyndiget til at fastsætte regler om fusion af fonde med henholdsvis andre fonde eller med dattervirksomheder, der er aktie- eller anpartsselskaber, således at fonden overtager dattervirksomheden.

Udvalget foreslår, at de regler om fusion, der er indeholdt i aktieselskabsloven, som ændret ved lov nr. 282 af 9. juni 1982, og som gennemførte EFs 3. selskabsretsdirektiv af 9. oktober 1978, skal være udgangspunktet for de regler, industriministeren fastsætter efter stk. 2. Reglerne skal imidlertid tilpasses, således at der tages hensyn til fondenes særlige forhold.

Udvalget har i denne forbindelse overvejet, om fusionen skal betragtes som et skyldnerskifte. Efter dansk rets almindelige regler vil det skyldnerskifte, der følger af fusionen, bevirke, at kreditorerne i de ophørende selskaber i mangel af særlig aftale kan forlange deres fordringer indfriet. Denne ordning er fraveget ved aktieselskabslovens kapitel 15 (og de tilsvarende regler i anpartsselskabsloven). Efter aktieselskabslovens § 134 g kan kreditorerne forlange indfrielse eller – ved uforfaldne fordringer – sikkerhedsstillelse, hvis de i § 134 c omtalte vurderingsmænd har afgivet erklæring om, at fusionen må antages at medføre en forringelse af muligheden for fyldestgørelse af kreditorerne i det enkelte selskab. En lignende ordning vil efter udvalgets opfattelse være rimelig ved fusion, hvori fonde indgår. Det foreslås derfor, at industriministerens bemyndigelse efter stk. 2 også kommer til at omfatte regler om skyldnerskifte.

Bemyndigelsen i nr. 2 er begrænset til fusioner, hvor dattervirksomheden er et aktie- eller anpartsselskab. For andre selskabsformer findes ikke regler om fusion, og udvalget finder det derfor vanskeligt at tillægge industriministeren en tilsvarende bemyndigelse. Som eksempel på de særlige problemer, der her kan opstå, skal udvalget nævne spørgsmålet om skyldnerskifte, hvor der i den ophørende virksomhed er personligt hæftende deltagere som f.eks. i kommanditselskaber.

For så vidt angår en fond, der ophører ved fusion, følger det af udkastets § 31, at bestyrelsens beslutning om opløsning af fonden ved fusion forudsætter en fundatsændring og derfor kræver fondsmyndighedens tilladelse. Fusion betyder, at fonden ophører som selvstændig juridisk person. Ved fusion videreføres den ophørende fond af den overtagende fond. Fondsmyndigheden skal derfor påse, at den ophørende fonds virksomhed videreføres i overensstemmelse med de berørte fundatsers formål. Fusion forudsætter således, at de fusionerende fonde har i det væsentlige identiske – eller i det mindste ikke uforenelige – formål, eller at der gives tilladelse til formålsændring efter § 31.